Переночуй мене, вишневий мій саде.

Т. Шаповаленко

Переночуй мене, вишневий саде,
Бо це моя остання в світі ніч.
Бо завтра хрест мені на плечі сяде,
Як символ роздоріж і протиріч.

Переночуй мене, вишневий саде,
Вишневий саде, звешся Гефсимань.
Бо завтра, завтра, хрест на плечі сяде,
Як символ — ще чого? ридань? страждань?

А півня крик розбуджено-співучий
Розноситиме вітер по горбах.

Ось вже цілує мене в губи учень,
І чути присмак вишень на губах...

***